

APEL DO PRACOWNIKÓW SŁUŻBY ZDROWIA

Szanowni Państwo,

Niemal każdego tygodnia media donoszą o dzieciach pobitych, czy zostawionych bez opieki. Okrucieństwo, bezradność czy też bezmyślność rodziców doprowadzają je do poważnych komplikacji zdrowotnych, a nawet, niestety do śmierci.

W skali kraju takich dzieci są setki tysięcy, bezbronnych, zastraszonych, cierpiących, przerażonych. Z badań Fundacji Dzieci Niczyje wynika, iż 38 % dorosłych Polaków było w dzieciństwie bitych, 22 % Polaków przyznaje, że biło lub bije swoje dzieci. Z najnowszego raportu przygotowanego w 2008 roku przez Ośrodek Badania Opinii Publicznej na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wynika, iż 44 %, Polaków zna rodziny, w których dochodzi do przemocy wobec dzieci. Nie ulega wątpliwości, że przynajmniej część z Państwa jest w grupie tych 44 % osób, które znają takie rodziny. Stykacie się Państwo z nimi w swojej pracy, w gabinetach lekarskich, na izbach przyjęć, na oddziałach szpitalnych, czy wreszcie w szkołach i domach podczas wykonywania swoich obowiązków zawodowych.

Niejednokrotnie obrażenia dzieci mogą się Państwu wydawać niewspółmierne do podanych przyczyn bądź nieadekwatne do wywiadu uzyskanego od rodziców, może Was to dziwić, może niepokoić. Jedno jest pewne, jeśli pojawiają się jakiegokolwiek pytania nie można tego bagatelizować, należy reagować, np. poprzez zlecenie dodatkowych badań (mających potwierdzić diagnozę), a następnie poprzez powiadomienie Ośrodka Pomocy Społecznej, Sądu Rodzinnego właściwego dla miejsca zamieszkania rodziny, czy też w przypadku drastycznych obrażeń poprzez zawiadomienie policji czy prokuratury.

Będąc wrażliwym, wyczulonym na nieraz bardzo subtelne sygnały mogące świadczyć o przemocy, macie Państwo szansę pomóc tym dzieciom, być inicjatorem działania w celu przerwania ich cierpienia.

Niestety, aż 22 % respondentów uważa, że zjawisko przemocy w rodzinie jest problemem wyolbrzymionym, a 12 % uznaje, iż są sytuacje, które usprawiedliwiają przemoc wobec dziecka (Ośrodek Badania Opinii Publicznej na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, 2008 r.). Mamy nadzieję, iż w kadrze personelu medycznego stykającego się z dziećmi nie ma osób prezentujących taką postawę. W Państwa postawie przede wszystkim liczyć się będzie empatia, która pozwoli wczuć się w tragiczną sytuację tych dzieci, a tym samym ułatwi decyzję o podjęciu interwencji zmierzającej do zmiany ich sytuacji.

Osobiście zachęcam Państwa do udziału w szkoleniach dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie. Wiedza zdobyta w ich trakcie pomoże Państwu rozpoznawać objawy psychologiczne świadczące o tym, że dziecko doświadcza krzywdzenia, stając się dopełnieniem i potwierdzeniem diagnozy medycznej.

Bardzo wiele zależy od sprawnego rozpoznawania przez pracowników służby zdrowia sygnałów świadczących o przemocy. Często przez pierwsze lata życia dziecka jesteście Państwo jedynymi osobami spoza rodziny, które mają kontakt z dzieckiem i od Państwa wiedzy i podjętych decyzji zależy będzie to, że dziecko otrzyma pomoc.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETAŃ SZTANU

Adam Bronczak